

2. Karen Nielsen, Enke efter Sygehusbetjent ved Christianshavns Straffeanstalt Jacob Nielsen, og selv fra 1866 til 1871 Natopsynskone ved bemeldte Anstalt. Manden havde været i Straffeanstaltens Tjeneste fra 1841 til sin Død i 1866, først i 16 Aar som Opsynsbetjent og derefter i 9 Aar som Sygehusbetjent. I sidste Stilling var hans Løn 800 Kr. og Sædtillæg omtrent 160 Kr. aarlig foruden fri Bolig; hendes egen Løn som Natopsynskone var 312 Kr. aarlig. Vigesom Manden var brav og pligtopfyldende, saaledes udførte hun sin Tjeneste til sine Foresattes fulde Tilfredshed, indtil hun paa Grund af Svaghed maatte forlade den. Hun er nu 74 Aar gammel. Justitsministeriet formener, at der er al Anledning til at yde denne gamle Kvinde en aarlig Hjælp, der dog i Betragtning af, at hun har Plads i en offentlig Stiftelse, ikke antages at burde sættes højere end til 60 Kr. aarlig.

Joranførte tvende foresaaede Understøttelser udgjøre saaledes 160 Kr.; men da Ministeriet har modtaget Underretning om, at Enken efter Opsynsbetjent Frederiksen ved Horsens Straffeanstalt, der var tillagt en aarlig Understøttelse af 100 Kr., er afgaaet ved Døden, behøver den paagjældende Konto kun at forhøies med 60 Kr.

Man skal derfor anmode det ærede Finantsudvalg om behageligen til 2den Behandling af Finantslovsforslaget for 1884—85 at stille følgende Vædringsforslag:

Til § 20 Konto I. D. 2.

„Extraordinære Understøttelser“:

„Summen 20,333 Kr. 25 Ø. forhøies med 60 Kr.“

S. Nellesmann,

Trolle.

Til Folkethingets Finantsudvalg.

Forslaget tiltrædes.

113) Samme Konto. Skrivelse fra Justitsministeren:

Justitsministeriet. Kjøbenhavn, den 26de November 1883.

Til Justitsministeriet er der endvidere indkommet følgende 2de Andragender om at tilstaaes aarlige Understøttelser af Statskassen, nemlig:

1. fra hidtilværende Lærerinde ved Christianshavns Straffeanstalt Laura Lorenzen og
2. fra Ane Andersen, Enke efter den i 1863 afdøde Mestersvend ved samme Anstalt Christian Andersen.

Den førstnævnte af disse Andragender, der er 65 Aar gammel, ser sig nødsaget til fra 1ste Januar 1884 at fratænde bemeldte sin Tjeneste, da hun i høi Grad lider af Nervebækkelse, hvorfor hendes Huslæge i en hertil indsendt Attest paa det Bestemteste har fraraadet hende at vedblive sin Virksomhed. Hun ansattes som Lærerinde den 1ste Juli 1863 og har som saadan i over 20 Aar undervist Cellesangerne, ligesom hun ogsaa siden 1ste April 1873 har holdt Skole for de Fællesfanger, der i Henhold til den Kongelige Anordning af 13de Februar 1873 skulle nyde Undervisning. Endvidere overtog hun fra samme Tid den da afgaaede Inspektrices Hverv, daglig at føre et nærmere Tilsyn med de enkelte Fanger saavel i Cellerne som paa Afdelingerne. — Direktøren for bemeldte Anstalt har ved hertil at indsende hendes Andragende udtalt, at hun bestandig med største Samvittighedsfuldhed har røgtet sin Gjerning og at Fangerne saavel aandelige som timelige Vel har ligget hende alvorligt paa Sinde, saa at det er med Sorg, at hun nu ser sig nødsaget til at nedlægge en Virksomhed, som hun har omfattet med stor Kjærlighed.

Siden hendes Forretninger for 10 Aar siden, som ovenfor bemærket, bleve forøgede, har hendes samlede aarlige Løn omtrent været 1,680 Kr., nemlig kontant 1,250 Kr., fri Bolig og Brændselsdeputat af Værdi henholdsvis 300 Kr. og 130 Kr. I Betragtning heraf og naar henses til den hende af Direktøren meddelte varme Udvalgenes Betænkninger.